

сестра Ана бѣ поставила до леглото му. После се помоли и благодари Богу, затвори морнитѣ се очички и заспа съ усмивка на уста.

Той сънува синьото небе, пролѣтѣта, цѣвналата градина. Малкиятъ Иванъ е щастливъ. Щастливи сж и другарчетата му...

Луизъ Корба.

ПРОЛѢТНО ПРОБУЖДАНЕ.

Снѣгътъ се топи,
и капчузитѣ весели
говорятъ си още въ зори,
че топлия вѣтръ довелъ е момичето
съ зеленитѣ свѣтли очи.

То тръгнало бодро да буди дърветата
и малкитѣ звънки пчели —
отъ радостъ събличатъ кожухчета пжпкитѣ
и почватъ по риза игри.

Хей, пролѣтъ пристига! — обади се кучето
и срещна я съ радостенъ лай;
и малкото агне отъ никой не учено
самичко почна да играй.

Снѣгътъ се топи,
и рѣката пробудена
залива съ вълнитѣ брѣга,
и слънцето спира и гледа очудено,
че вижда кокиче въ снѣга.

То първо подава главица надъ прѣспитѣ
да види съ очи пролѣтѣта,
и бие съ камбанката нѣжна и весела:
О, пролѣтъ, добре ми дошла!

Богданъ Овесянинъ.